

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor David de Miguel, té vosté la paraula.

El senyor De Miguel Martínez:

Gracias, presidente.

Señorías. *President. Consellers.*

Yo creía, creía, que ya cansino histórico por el tema de preguntar siempre por el sector público, pero ya no somos nosotros, ya no es Ciudadanos, a UGT que es el sindicato de cabecera de ustedes se le une, ayer mismo, Intersindical que critica al Consell por la reforma del sector público.

Entonces, ya, aparte de lo que le ha comentado sobre VAERSA mi síndica y sobre todo lo que ya llevamos viendo, que incumplen las sentencias del TSJ sobre la publicación de las RPT y para variar tienen descontentos a todo el mundo. Entonces, yo, seis meses después, porque la última vez fue, el tiempo pasa rápido, la última vez fue en enero, el *conseller* me dijo los próximos meses, entonces mi pregunta es breve y concisa: seis meses después ¿cuándo se va a ejecutar la reforma del sector público instrumental de la Generalitat valenciana? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor De Miguel.

Li contestarà el responsable de l'àrea, el conseller d'hisenda, senyor Vicent Soler.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Si hi havien coses que funcionen malament en esta Generalitat era el tema del sector públic, que era una cova de lladres, era un lloc on hi havia tota mena de disfuncions... (*Remors*)

El senyor president:

Senyories.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Una cova de lladres. (*Aplaudiments*) Tota l'opacitat, tota la opacitat que...

El senyor president:

Un moment, conseller. Un segon, conseller.

Senyoria, no interrompa al conseller... (*Remors*) Que no estan vostés en l'ús de la paraula. (*Remors*) No està vosté en l'ús de la paraula. I demane silenci i respecte al conseller.

Senyories, demane silenci.

Senyor conseller, disculpe la interrupció. Té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

On hi ha opacitat la temptació o les possibilitats de fer corrupció és senzillíssim, on més opacitat hi havia en l'administració de La Generalitat era en el sector públic.

I li vaig a ficar un exemple que ve molt bé a la pregunta que vosté feia. En vint anys varen fer una RPT, una. Nosaltres hem fet, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 19 i encara en queden unes quantes per acabar, però ja estan presentades i estem discutint amb cada una de les empreses públiques. (*Aplaudiments*) Això és lluitar contra l'opacitat i, per tant, a favor d'acabar amb la corrupció, que és el mal endèmic que tenia abans el sector públic. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, continuem amb la sessió de control ara amb la pregunta que formula el Grup Parlamentari Podemos-Podem des de l'escó.

Senyories, demane silenci per a escoltar la pregunta que formula el síndic del Grup Podemos-Podem.

Senyor Montiel, té vosté la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, senyor president.

Quina és la política general i el pla d'actuació del Consell respecte de la situació del professorat no universitari i quines repercussions té aquest estat en l'educació en la Comunitat Valenciana?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

El president del Consell li contestarà.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Com vosté sap, una de les línies fonamentals de l'Acord del Botànic era governar per a les persones i tenia com un element principal l'educació.

Un dels nostres compromisos va ser prioritzar, en general, les despeses del sistema públic, en sanitat, educació i serveis socials, per damunt de qualsevol altra partida.

Enguany, en 2017, La Generalitat dedica 4.527 milions d'euros a la conselleria d'educació, un 5,40% més que en 2016, un 25,54% del pressupost total de La Generalitat.

Hem doblat el pressupost per a formació del professorat, amb 21 milions d'euros. L'augment del capítol destinat a personal, 45 milions d'euros. I això ha permés incrementar la plantilla de professors i professores, la reducció del temps de substitucions; amb el Partit Popular estava a vint dies de mitjana, ara al voltant de cinc dies. El pagament dels sexennis al personal interí; per primera vegada s'ha reconegut eixe dret als interins.

Perquè la reconstrucció del sistema educatiu no era només despertar del malson de CIEGSA i les infraestructures. Perquè el govern del Partit Popular no ens va només condemnar a la indignitat de les infraestructures, a la vergonya, als sobre costos; no. Avui veiem com cada dia apareixen noves notícies al voltant d'això. Hem vist com es pagaven apartaments al carrer Colom quan no hi havia diners per a acabar en els barracons. I se'ls pagaven per a treballadors zombis, dels quals haurem de parlar prompte.

Mire, és el moment que també en infraestructures hem hagut de donar explicacions al BEI abans d'ahir. Eixa és la realitat en infraestructures.

Però el problema fonamental és que el fonamental no són les infraestructures, el fonamental són les persones i el fonamental és el capital humà, els professors i les professores que són, en definitiva, aquells que poden garantir una educació de qualitat. I els treballadors de l'ensenyament vivien en permanent incertesa laboral, no podien dur a terme el seu projecte professional ni formar-se adequadament. El sistema educatiu maltractava el seu principal actiu, per tant.

Érem líders en fracàs escolar; un 37% dels estudiants de secundària no obtenia el graduat. En dos anys de govern, senyor Montiel, estem aconseguint revertir eixa xifra. Som una de les autonomies on més ha baixat el fracàs escolar, un 9% en dos anys.

Per a acabar amb eixa desfeta, tenim una clau: reducció de la ràtio d'alumnes i increment dels professors. Volem aules amb menys alumnes, amb més tutors que tinguen companys docents de suport. Volem, en definitiva, una atenció el més personalitzada possible perquè tots els xiquets tinguen igualtat d'oportunitats.

El proper curs comptarem, almenys, amb un miler de docents més, mil dos-cents més en les aules, que se sumaran als tres mil que ja s'incorporaren este curs. Hem fet el concurs de trasllat més gran que mai s'havia fet, acabant amb la situació de molts funcionaris que havien aprovat l'oposició i no tenien plaça definitiva després de set o huit anys.

Este govern convocarà cinc mil places per a les proves selectives d'ingrés o accés a diferents cossos docents no universitaris

entre 2018 i 2019. I, per tant, anem a incrementar l'estabilitat de les plantilles de professorat, convocant les places de manera concentrada perquè els aspirants tinguen més oferta i més temps per preparar-se, perquè eixa és una manera també de garantir la igualtat d'oportunitats entre el professorat.

Esta és la nostra manera d'entendre com hem d'avançar en la millora de la qualitat educativa, la nostra recepta contra allò que és fonamental: superar el fracàs escolar.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel, té la paraula per a poder acabar de formular la pregunta.

Quan vosté vullga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Bon dia, de nou.

Mire, parlant precisament d'això, de la incertesa generada entre bona part del col·lectiu del professorat no universitari, volem parlar dels interins.

És cert que les retallades en educació, en els anys..., promogudes pel Partit Popular, en l'excusa, en la coartada de la crisi de 2008, van tindre entre altres efectes la prolongació de situacions d'interinitat i el sobredimensionament de les borses de treball, precisament en un sector en què l'estabilitat i la professionalitat és clau per a la qualitat de l'ensenyament a la nostra infància i a la nostra joventut.

La taxa de temporalitat en l'administració i en els serveis públics valencians és una anomalia que incidix negativament en la productivitat i en l'eficiència del sector públic. Però, a més, en el cas de l'ensenyament, és un drama. Més d'un 20% del professorat no universitari d'esta comunitat està en situació de temporalitat. La manca de planificació adequada en recursos humans, l'absència de voluntat de negociació col·lectiva amb les organitzacions sindicals, la utilització supèrbia de les potestats administratives i el clientelisme polític van caracteritzar la gestió del Partit Popular en un departament clau, com era educació.

Tampoc era millor la situació en altres àrees, en un temps del Partit Popular exultant de poder i autoritarisme.

Tal vegada, per això també eren milers els funcionaris públics que desitjaven i van celebrar el canvi de cicle polític, el 24 de maig de 2015. Milers d'empleats públics que, com a molts milers més de valencians i valencianes, estan preguntant-se hui, dos anys després de la gestió del seu Consell, si les polítiques que es fan estan a l'alçada de les expectatives. I ahí és on volem nosaltres aplegar.

Pregunte's vosté per alguns símptomes. Pregunte's vosté per l'absència del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament en la presentació del procés per a l'elaboració de la llei educativa. Pregunte's vosté per la convocatòria d'UGT i Comissions Obreres de mobilització, el dia 22 de juny d'este mes, sobre l'aprovació d'RLT i l'homologació de les condicions laborals dels sis mil empleats del sector públic valencià. Pregunte's vosté per si les reformes avancen al ritme de les demandes i expectatives de la gent que van impulsar el canvi i que, des de Podem, continuem exigint.

Mire, li hem dit diverses vegades que, en relació en el disseny i la implementació de les polítiques públiques, amb freqüència sobra inèrcia, sobra burocràcia, sobra temor i que, en massa ocasions, falta humilitat, diàleg i decisió política.

Li hem dit que alguns problemes de gestió tenen molt a veure en posposar fins l'últim minut el diàleg en els col·lectius afectats, en no demanar a temps l'opinió dels funcionaris i dels professionals, i tenen molt a veure també amb l'estèril obstinació a tenir sempre raó.

El cas del professorat interí en l'ensenyament no universitari no és una excepció, sinó un símptoma.

Mire vosté, el 15 de març, el Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament va sol·licitar a la conselleria d'educació les dades del personal afectat pel procés de capacitació per a l'ensenyament en valencià. Nosaltres estem a favor de l'exigència de la capacitació per a l'ensenyament en valencià. Però el 15 de març es va demanar eixa informació. Fins el 20 de maig no es va donar la informació. Fins el 6 de juny el director general de Centres i Personal Docent no es va reunir amb la coordinadora de professorat interí.

Doncs, ara estem en una situació molt greu. Més de 1.241 –si no m'enganye– treballadors, professors interins, estan en la situació que no podran concursar en juliol, no podran demanar plaça en juliol. I ara se'ls oferix un pla de xoc que, si se'ls haguera oferit en març, sabent el problema que n'hi havia, probablement ara no s'enfrontarien en la situació d'inseguretat i d'incertesa que, a més, va a perjudicar l'organització docent de molts cursos perquè en molts centres van a estar especialment afectats, especialment en l'àmbit de la formació professional.

Mire, nosaltres pensem que en qüestió d'anàlisi, en qüestió de planificació estem fallant. Pensen que l'absència d'una oferta adequada de formació adaptada a les necessitats del col·lectiu de professors i professores interins, i amb antelació suficient, hauria evitat la confusió i el risc de caos en molts centres, en vespres de l'organització de l'activitat docent del pròxim curs.

Pensem, de nou, que n'hi han problemes de gestió, n'hi han problemes de planificació i n'hi han problemes de diàleg. I, per tant,...

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor Montiel Márquez:

...jo li demane que parlen vostés i planifiquen adequadament la gestió dels serveis públics. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Efectivament, sempre tot pot millorar.

Però jo li vaig a dir una cosa. Hi han problemes de gestió, sí; tenim problemes d'insuficiència burocratitzant, sí, efectivament, perquè partim d'una administració que estava com estava. Però, aixina i tot, li vull dir: el que no és cert, sincerament, és la capacitat de diàleg del conseller i la conselleria; perquè no només s'han reunit, que es va reunir ell directament en la coordinadora, sinó que, a més a més, han estat reunint-se directament en els professors, per tot el país han estat treballant.

Per tant, escolte, ara comença un procés que hem d'intentar que isca bé, que és la llei, la nova llei d'educació i en què tots han de participar. Però és veritat, partim d'una situació que quan la interinitat es cronifica, és evident que hi han molt problemes que finalment acaben perjudicant molt, molt, el sistema educatiu.

En els interins i en la capacitació, és una de les més..., de les situacions que ens ha portat a esta inestabilitat. Però jo li garantisc que n'hi ha una autèntica voluntat permanent, per part de la conselleria, de trobar una solució, però una solució que l'únic que té un límit, i és la llei, és l'únic límit que té.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Sí, la il·lustre diputada Sandra Mínguez.

Té vosté la paraula.

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Interino, definició: persona que desempeña, temporalmente, una función o trabajo en sustitución de otra persona, especialmente en la función pública; que es temporal o provisional. Lo que se supone que ha de ser temporal o provisional se ha perpetuado en el tiempo y, además, se ha aumentado, se ha engrosado muchísimo. Hoy en día se traduce en que tenemos doce mil interinos; casi seis mil en primaria y unos pocos más de seis mil en secundaria, ocho mil de ellos con vacante fija todo el año.

Y esto no es casual, esto ha sido por la gestión del anterior gobierno del Partido Popular, por sus recortes y por su sobre-dimensionamiento y engrosamiento de esa bolsa de interinos, que cada vez la han hecho más más grande. Esto perjudica a la educación, perjudica a la estabilidad de las plantillas y perjudica, sobre todo, a la calidad de la misma.

Se ha hecho un primer intento de estabilización, pero no ha sido suficiente.

Por lo tanto, señor *president*, no basta con aumentar la plantilla, sino que hay que estabilizarla. ¿Qué medidas va a tomar para estabilizar las plantillas, y no para hacerlo como un parche, sino para siempre?...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Mínguez Corral:

...¿Qué medidas va a tomar para estabilizar nuestra plantilla de ocho mil interinos?

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Mínguez.

Li contestarà el conseller d'educació, cultura i esport.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, diputada.

Les mesures li les vaig explicar ahir. Volem establir les plantilles d'interins. I això passa pel canvi legislatiu que ha de fer el ministeri perquè no hagen de competir en els llocs de treball de la gent que accedix de forma lliure. Per tant, que s'estabilitzen les plantilles vol dir que els interins tinguen una plaça fixa i puguen treballar. Ja li ho vam dir ahir que estàvem treballant en eixe sentit, i anem a continuar.

Per primera vegada en la història, estos interins tenen un govern que està al seu costat i que està treballant per a acabar amb la seua precarització, per a acabar amb la seua inestabilitat i demanar on fa falta, al ministeri i a qui siga, perquè anem de la seua mà i estem estabilitzant-los.

I no només això, sinó que, per fi, i una vegada per totes, tornen a cobrar juliol i agost. Per fi, i una vegada per totes, tenen reconeguts els sexennis i, per tant, cobraran els sexennis. Un govern, per tant, que defensa els interins i les interines, que vol acabar en la precarització i que té un pla per a la seua estabilització que està avalat per la mateixa coordinadora de professorat interí, que nosaltres fem nostra i que reclamem a aquells que són els competents.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

El senyor Estañ formularà la pregunta al conseller.

Quan vosté vullga.

El senyor Estañ García:

Sí.

Otra de las posturas más incomprensibles en materia educativa del Consell ha tenido que ver con la aplicación estricta de la LOMCE en la materia de la asignatura de Filosofía.

Hace un año ya no se actuó a tiempo, al contrario que la mayoría de comunidades, que sí apostaron por proteger de forma activa esta asignatura.

Hace hoy solo un mes, se aprobó por unanimidad en estas Cortes hacer lo propio, para no seguir siendo así la única comunidad autónoma donde no gobierna el Partido Popular que aplica la LOMCE en materia estricta.

No obstante, hemos conocido que, a pesar de este consenso, no se va a actuar tampoco para el curso próximo, no se va a modificar el decreto y tampoco la planificación escolar, como se ha hecho, como decía, en otras comunidades.

Por lo tanto, nos preguntamos: ¿por qué, a pesar del acuerdo asumido en esta cámara, por qué a pesar del acuerdo asumido por los sindicatos y por qué a pesar del apoyo de una gran mayoría de AMPA, no se cumple el mandato de estas Cortes y se protege la filosofía, tal y como se ha hecho en otras comunidades autónomas?

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Li contestarà el conseller d'educació.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Sí, gràcies.

Dos són les reivindicacions del col·lectiu de filosofia, i les dos es van a complir. La primera de totes ja s'ha demanat, que és que en la ponderació en les proves d'accés a la universitat tinga més pes la filosofia. Ja ho hem fet efectiu, ja ho hem demanat en el comitè que fa les proves. I, per tant, serà efectiu, si així ho té a bé, el comitè que organitza les proves d'accés. La segona és la modificació del currículum. Es farà i abans que acabe la legislatura estarà endavant.

Per què no ara? Perquè hem de posar al centre els estudiants, perquè és una qüestió d'equilibri també dels aprenentatges i de mirada transversal respecte als aprenentatges. Els estudiants tenen entre onze i tretze assignatures obligatòries. Què és allò més necessari? Que tots aquells professors que ens diuen, de tecnologia, d'educació física, de física i química, de matemàtiques, que volen més hores, si atenguem totes eixes hores, farien cinquanta hores a la setmana els estudiants.

No volem això. Posant el centre el que hem de mirar és una mirada de canviar el decret de currículum de forma global, que es puga aprendre tot. Sí, la filosofia és una prioritat i estarà, però també hem de donar un equilibri a eixe aprenentatge transversal del conjunt de matèries i que siga realment continguts posant al centre el nostre alumnat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, hem finalitzat el punt de sessió de control al Consell, i per tant, agraïm al Consell la seua presència.

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la implementació dels serveis nocturns del metro i rodalia en les línies de Metrovalència (FGV), presentada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 28.469, BOC número 96)

El senyor president:

Passaríem al segon punt de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la implementació dels serveis nocturns de metro i rodalia en les línies de Metrovalència. Per a la presentació i defensa de la PNL, en nom del Grup Parlamentari Podemos-Podem, té la paraula l'il·lustre diputat Josep Almería.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Quan vosté vullga, senyor Almería. I si els senyors diputats són tan amables de guardar una miqueta de silenci...

El senyor Almería Serrano:

Moltes gràcies, presidenta.

Membres del Consell, de tertúlia, senyores i senyors.

Per anticipat, moltes gràcies al tarannà laboriós i negociador dels grups parlamentaris que han presentat esmenes a aquesta proposició, que han completat la nostra proposta inicial, la qual cosa ens ha permès arribar a una proposta transaccional. També un agraïment a Óscar Delgado per la seua col·laboració en aquesta proposició.

Senyories, estem davant d'un problema d'àmplia repercussió social i determinant a l'hora de poder construir models de ciutat sostenible, en els quals el transport públic puga substituir els desplaçaments amb vehicles privats. I pensem que hi ha un ampli consens sobre aquesta afirmació, malgrat la inacció acumulada respecte d'això.

No obstant això, aquest és un problema la solució del qual va ser descartada pels governs anteriors, basant-se en el gastat argument del dubte sobre la demanda real existent i la rendibilitat del servei, desatenent reivindicacions importants de les entitats associatives afectades, com la Federació de Vins de València i la Federació d'Hostaleria, i una demanda popular constant, malgrat algun assaig exitós dut a terme els caps de setmana d'estiu i també en el període faller.

Des del nostre punt de vista pensem que es donen les condicions de demanda real des de ja fa molt de temps i estem davant de la implantació d'un servei públic la rendibilitat del qual caldria analitzar en termes més amplis, com els agrada fer a alguns grups quan els ve de gust, i que tindria en consideració aspectes com l'accés a l'oferta cultural, el consum d'oci nocturn, l'impacte sobre el sector de l'hostaleria.

Com també el seu impacte social general, quant a afavorir la mobilitat de les persones en les seues relacions socials, visites familiars, etcètera, eliminant els problemes d'accés a la ciutat i de tornada a les localitats de l'entorn metropolità de València en horaris nocturns. Eliminant els problemes d'aparcament, les limitacions horàries que desanimen la gent a eixir de nit, i de forma col·lateral, ajudar a superar els problemes derivats del consum d'alcohol i el greu impacte d'aquesta realitat en la seguretat vial, com hem vist darrerament.

Estem parlant, senyories, d'un tema viu, un tema que es desenvolupa de forma continua i un exponent d'aquesta dinàmica és que el nostre grup parlamentari, que va presentar aquesta PNL ja fa un any, ha hagut d'autoesmenar-se a causa que la nostra proposta inicial de crear una gran entitat de transport metropolità és avui ja una realitat, amb la